

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteseinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az állampolgári érdekvédelmet országos hatókörben
ellátó**

társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

JÁRTUNKBAN-KELTÜNKBEN a mindennapjaink hordalékairól

E rovatunkban ama bosszantó, vagy éppen felháborító esetekről, tényekről szólunk, amelyekbe szinte rendszeresen belebotlunk, de a rohanásunk, vagy éppen a közönyünk közepette olykor csak kevés figyelemre méltatjuk. Mi azonban most megálltunk egy összetett és súlyosnak is minősíthető jelenségnél, amit nemcsak érzelmi megfontolásból teszünk szóvá, de azért is, hogy a nyilvánosság révén segítsük a kézenfekvő hiányosságok, hibák, tehát a rossz gyakorlatok és tendenciák felszámolását!

Baj van a higiénia betartásával!

Több mint másfél évtizede dolgozva az egészségügyben, s az alapvető ismeretek egyikeként tudom, mennyire nélkülözhetetlen a higiéniai szabályok pontos, következetes betartása a betegek gyógyításánál, ápolásánál. Persze nincs ez másképp, ha történetesen, a többi ember, vagyis mindannyiunk ételmiszerrel való ellátásáról van szó. Amely területen megdöbbentő tapasztalataim voltak a közelmúltban. Ezekről nemcsak tanulságként, szólók, de ama reményben is, hogy egyre kevesebb ilyesféle esetekkel lehet majd találkozni a jövőben.

Minap bementem az egyik kecskeméti ABC-be, ahol ötven deka kenyeret kértem az eladótól, szeletelve. A hölgy rutinosan nyúlt a kilós veknihez, berakta a szeletelő-gépbe, majd az árú felét nejlon tasakba téve, s azt lapjára fordítva, de a tasakrésszel nem beborítva tette rá a

mérlegre. Természetesen rögtön szóltam, mondván, a higiénia írott és íratlan szabálya szerint is úgy kell a felvágott kenyeret a mérleg serpenyőjébe tenni, hogy előtte vagy papírba, vagy nejlonba helyezik. A kisasszony arcán láttam ugyan, hogy afféle okoskodónak minősített, de készséggel kicserélte másokra az árut, amelyet már megfelelően kezelt.

Valaha, a **szocializmus** éveiben, az élelmiszer kereskedőknél igen szigorú követelmény volt a köztisztaság előírásainak betartása, amely tanulmányi tételként is szerepelt, s abból vizsgázni kellett. Nem gondolnám, hogy ez ma másképpen lenne. S ha így van, fel nem foghatom, hogy mégis miért történik meg az efféle kellemetlenség. Amely ellen talán az üzletvezető azáltal tehetne egyet s mást, hogy olykor figyelni, illetve figyelmeztetni az ilyen okból mulasztó kollégáját. Mert ha ezt nem teszi meg, helyette a vevőnek muszáj fellépnie, s bizony abban már benne lehet a bolttal szemben bizalom veszteség lehetősége is.

Nemrégem szemtanúja voltam másik hasonló esetnek is. Akkor a sütőipar kocsiját láttam megérkezni az egyik nagyobb üzlethez. Kiszállt a sofőr, s az első útja a jármű egyik hátsó kerekéhez vezetett, amit előbb lábbal kezdett rugdosni, majd valamit a kezeivel is tett, a gumiabroncsot lehajolva. Miután befejezte a karbantartó műveletet, ronggyal törölgette meg a kezét, amely feltehetően olajos-zsíros lehetett. Utána nem láttam, hogy kesztyűt húzott volna, az viszont igen, hogy azonnal kinyitotta az autó zárt raktér ajtaját és kezdte pakolni le a friss péksüteményekkel teli fedetlen ládákat. Egyikük azonban megbillenhetett, s kiesett belőle pár darab kifli, zsemle, amiket rutinosan tett azok közé, amelyeket a boltosoknak adott át.

E jelenetet követően megint felidéződtek bennem a 25-35 évvel ezelőtt látottak, amikor az ilyen szállító teherjárműveken a sofőr mellett voltak kocsikísérők is, ama feladattal, hogy a le- és felrakodást végezzék. Őket ezért fizették a szállító cégek. A gépkocsivezető eme áruleadás, illetve az üres ládák visszahozása alatt ült e helyén, vagy éppen a jármű műszaki állapotát fókuszálgatta, esetleg valamit reperált is, de az nem történhetett meg, hogy akár megtörölt kézzel is tevékenykedjen a raktérben a szállítandó élelmiszerek között! Eme munkamegosztás ténylegesen megfelelt a tisztaság előírásainak.

Úgy tűnik a rendszerváltásunk e korábbi rendet is száműzte, s ma már ott tartunk, hogy a higiéniával szemben döntőbb szempont a cégeknél, hogy az áruszállítási feladatok megoldásánál is spóroljanak az emberi erővel. Vitathatatlan itt a költségcsökkentés, de milyen áron? A kérdések óhatatlanok: Azzal, hogy egy ember vezet és pakol, miképpen garantálható az élelmiszerek szállításának és átadásának tisztasága? Mi van, ha útközben robban le a fuvarozó jármű, s ha annak helyrehozása órákig tarthat, akkor ennyit kell várniuk a boltban a vásárlóknak is, hogy a remélt árujuk végre megérkezzem? S ha netán ilyesféle műszaki zavar okán megfertőződik az egyik pékárú fogyasztója, akkor majd megkezdődik egy tényfeltáró vizsgálat a felelősség megállapítására? Ez utóbbit talán megelőzni volna célszerű és nem valamilyen módon orvosolni.

Unos-untalan halljuk a reklámot, hogy jobban teljesítünk. Fogalmam sincs, ebbe hogyan tartozhatnak bele az élelmiszereinket a boltokba nem kifogástalan módon eljuttatók is...

Kecskemét, 2013. december 21.

Vé Róbert

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a rendszerváltás veszteseinek készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarország.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarország@fuggetlenmagyarország.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
